

Projekt

z dnia 19 marca 2015 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR VII/.../15
RADY MIEJSKIEJ W AUGUSTOWIE**

z dnia 26 marca 2015 r.

w sprawie odmowy uchylenia przepisów uchwały nr XXVI/206/13 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania w Augustowie oraz wysokości stawek opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, 1318; z 2014 r. poz. 379, 1072) Rada Miejska w Augustowie uchwala, co następuje:

§ 1. Odmawia się uchylenia § 2 ust. 2 uchwały nr XXVI/206/13 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania w Augustowie oraz wysokości stawek opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2013 r. poz. 2535) oraz § 3 ust. 1 załącznika Nr 2 do wyżej wymienionej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Augustowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Augustowie

Filip Jerzy Chodkiewicz

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 25 lutego 2015 r. Prokuratura Rejonowa w Augustowie zwróciła się do Rady Miejskiej w Augustowie o uchylenie § 2 ust. 2 uchwały nr XXVI/206/13 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania w Augustowie oraz wysokości stawek opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2013 r. poz. 2535) oraz § 3 ust. 1 załącznika Nr 2 do wyżej wymienionej uchwały. Prokuratura wskazała, iż powyższe zapisy są niezgodne z art. 13 b ustawy o drogach publicznych. Stwierdzić należy iż brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku Prokuratury Rejonowej w Augustowie nr Pa 194/14. Wniosek został sformułowany w oparciu o art. 5 ustawy z dnia 20.06.1985 r. o Prokuraturze i dotyczył zarzutu niezgodnego z przepisami uregulowania w uchwale Rady Miejskiej w Augustowie nr XXVI/206/13 z dnia 29.05.2013 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania oraz wysokości stawek opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego 2013 r., poz. 2535) oraz § 3 ust. 1 załącznika nr 2 do ww. uchwały Regulamin Strefy Płatnego Parkowania w Augustowie w zakresie ustanawiającym pobieranie opłat w strefie płatnego parkowania w soboty w godzinach od 09.00 do 13.00. Zarzut niezgodności zastosowanego rozwiązania naliczania i pobierania opłat za parkowanie w sobotę z art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych jest niezasadny. Powołany przepis stanowi o tym, że opłatę pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. Wniosek Prokuratora koncentruje się wokół tezy wyroku wydanego dnia 24 października 2013 r. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, sygn. akt III SA/Kr 356/13 oraz uzasadnienia w nim zawartego. Zauważyć jednak należy, że wyroki nie stanowią w Polsce źródła prawa i są wiążące w danej sprawie, nie tworząc precedensów. Użyte w art. 13b ust. 1 pkt 1 ustawy określenie: "*dni robocze*" nie może być utożsamiane z ogólnym pojęciem dnia, gdyż rzeczywiście, jak uzasadniał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyroku z dnia 24 października 2013 r. na gruncie systemu prawa ustawodawca wyróżnił wśród dni kategorię "*dni roboczych*", co oznacza, że należy przyjąć, że w rozumieniu cytowanych przepisów istnieją "dni robocze" i dni "nie-robocze"... Dniami roboczymi nie są wszystkie dni. Stwierdzić jednak należy, że na gruncie języka prawnego brak jest legalnej definicji "*dni roboczych*"; pojęcie to wykląda się w nawiązaniu do ustawowej kategorii dni wolnych od pracy. Katalog tych dni został zawarty w ustawie z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy i obejmuje niedzielę i święta wymienione w tej ustawie. Z ustawy tej wynika, że sobota nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy. Charakter soboty w rozważanym kontekście był przyczyną wielu wątpliwości tak na gruncie prawa cywilnego, jak i prawa administracyjnego, co spowodowało że problem ten był przedmiotem rozważań zarówno Sądu Najwyższego w odniesieniu do przepisów kodeksu postępowania cywilnego - Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2009 r., sygn. akt V CZ 5/09 - jak i Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie w odniesieniu do przepisów postępowania administracyjnego - uchwała 7 sędziów NSA W-wa z dnia 15 czerwca 2011 r., sygn. akt I OPS 1/11 (System Informacji Prawnej Lex (Lex Omega) 39/2013.) Sobota jest dniem roboczym na gruncie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych albowiem nie jest dniem wolnym od pracy w rozumieniu ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy. Rozróżnienie dni tygodnia na robocze oraz pozostałe zostało przeprowadzone więc poprzez zastosowanie wnioskowania *a contrario*, a więc każdy dzień, który nie jest uznany za wolny od pracy w rozumieniu ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy jest dniem roboczym, i takim dniem

jest sobota. Niezasadne jest także twierdzenie o tym, że w kwestii wykładni pojęcia dnia roboczego z art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych należy stosować analogię z art. 57 § 4 k.p.a., który stanowi, że jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy dzień powszedni. Desygnatem nazwy „dni wolne od pracy” nie są objęte soboty. Soboty nie zostały zaliczone do kategorii dni wolnych od pracy (J. Iwulski, W. Sanetra, Kodeks pracy. Komentarz, s. 401-402). Dodatkowe dni wolne od pracy, wprowadzone na zasadach i w trybie przewidzianym na podstawie art. 150 k.p., nie są w rozumieniu art. 165 § 1 k.p.c. w zw. z art. 115 k.c. ustawowo uznanymi za dni wolne od pracy (uchwała SN z dnia 17 grudnia 1987 r., III CZP 81/87, OSNCP 1989, nr 5, poz. 73). W wyroku NSA we Wrocławiu z dnia 4 czerwca 1993 r., SA/Wr 429/93, ONSA 1993, nr 4, poz. 114, stwierdzono, że: *Wobec jednakowej w istocie treści art. 57 § 4 k.p.a. i art. 115 k.c. brak jest podstaw do różnicowania pojęcia "dzień ustawowo wolny od pracy" w postępowaniu cywilnym oraz postępowaniu administracyjnym.* Zgodnie z mającą moc zasady prawnej uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03, OSNC 2004, nr 1, poz. 1; Biul. SN 2003, nr 4, poz. 12; Wokanda 2003, nr 6, poz. 1; M. Praw. 2003, nr 10, poz. 434; Prok. i Pr. 2003, nr 11, poz. 37; OSNP-wkł. 2003, nr 12, poz. 2, *sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w zw. z art. 165 § 1 k.p.c.* Powołany we wniosku Prokuratora przepis, tj. art. 57 § 4 k.p.a., który stanowi, że jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy dzień powszedni, jest terminem prawa formalnego a nie materialnego. Z tego względu nawet gdyby upatrywać zasadności interpretowania pojęcia dnia wolnego od pracy jako obejmującego sobotę w myśl art. 57 § 4, to zauważyć należy, że terminologia ta z racji odmienności gałęzi prawa nie powinna być stosowana na gruncie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Analogiczny wniosek wynika z treści wystąpienia Ministra Infrastruktury z dnia 17.11.2010 r. nr TA4AN-0701/5153/2010.